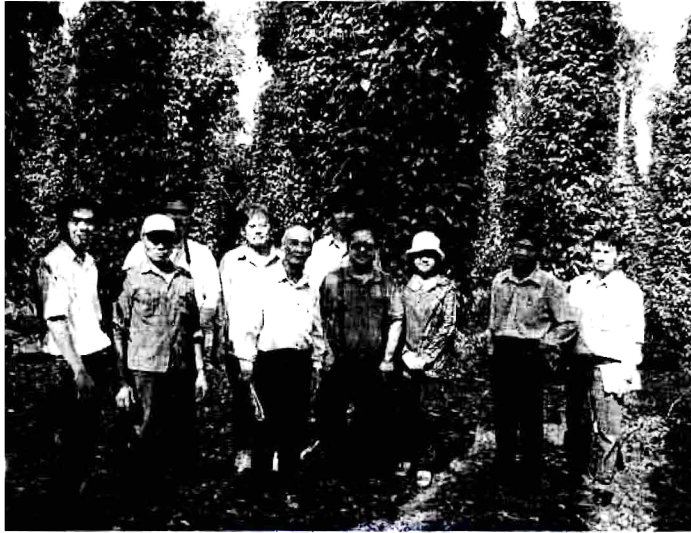

เวียดนาม “เจ้าแห่งราชาเครื่องเทศ”

คณะดูงาน กับเกษตรกรเวียดนาม

เกษตรกรต่างแดน

• ศักดา ศรีนิเวศน์
s_sinives@yahoo.com

ทำ ไม่ จึงกล่าวว่ “เวียดนาม เป็น เจ้าแห่งราชาเครื่องเทศ” และอะไร คือ “ราชาแห่งเครื่องเทศ”?

ในกระบวนเครื่องเทศทั้งหลายที่มนุษย์ในโลกนี้ใช้ในการปรุงอาหาร คงไม่มีอะไรที่จะปฏิเสธว่า “พริกไทย” ไม่ใช่ราชาแห่งเครื่องเทศ เพราะพริกไทยเป็นเครื่องเทศที่สำคัญที่ใช้ในการปรุงอาหารและมีมูลค่ามากที่สุด โลกมาตั้งแต่โบราณกาล

คำว่า พริกไทย หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “Pepper” (เปปเปอร์) มาจากภาษาสันสกฤตว่า “Pippali” เพียงเป็นภาษากรีกว่า “Peper” และภาษาละตินว่า “Piper” มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Piper nigrum L.*

พริกไทย เป็นสินค้าที่มีการแลกเปลี่ยนซื้อขายระหว่างชาติตะวันออกกับตะวันตก มาตั้งแต่ระยะแรกๆ ที่มีการค้าขายเกิดขึ้น ภายหลังจากที่ วาสโก เดอ กามา (Vasco de Gama) นักเดินเรือชาวโปรตุเกส ค้นพบเส้นทางเดินเรือระหว่างหมู่เกาะเครื่องเทศกับยุโรป เมื่อ ปี พ.ศ. 2041

พริกไทย จะเจริญเติบโตได้ดีในเขตร้อนชื้น ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 1,500 ฟุต ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยประมาณ 2,540 มิลลิเมตร ต่อปีขึ้นไป มีร่มเงา ดินมีความอุดมสมบูรณ์ และระบายน้ำได้ดี

โดยประเทศที่ผลิตพริกไทยลำดับต้นๆ ของโลก ได้แก่ เวียดนาม อินเดีย อินโดนีเซีย บราซิล มาเลเซีย จีน และศรีลังกา

ประเทศที่บริโภคพริกไทยลำดับต้นๆ ของโลก ได้แก่ ยุโรปตะวันตก สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเกาหลี

นับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 ปริมาณผลผลิตพริกไทยของโลกได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากผลผลิตของเวียดนามที่เพิ่มขึ้น โดยนับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2545 ปริมาณผลผลิตพริกไทยของเวียดนามโดยรวมได้เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด

ตารางแสดง พื้นที่ปลูกพริกไทยของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 (เฮกตาร์)

ประเทศ	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	เพิ่ม/ลด
บราซิล	39,000	41,000	50,000	45,000	40,000	35,000	20,000	20,000	20,000	20,000	-10.43
อินเดีย	218,670	222,460	223,060	231,800	231,800	253,730	236,180	196,297	181,299	182,000	-2.14
อินโดนีเซีย	159,884	160,606	184,000	171,000	150,000	140,000	142,500	145,000	145,000	145,000	-2.04
มาเลเซีย	13,400	13,100	13,000	13,000	12,700	12,235	13,023	13,487	13,608	15,000	0.87
ศรีลังกา	30,764	31,378	31,970	32,437	24,739	29,156	29,976	30,655	30,506	30,714	-0.30
เวียดนาม	36,106	42,000	48,800	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	2.62
จีน	15,700	16,000	17,000	18,000	19,000	20,000	21,000	22,687	23,545	24,000	5.27
มาดากัสการ์	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	4,000	0.00
ไทย	2,892	2,890	2,800	2,800	2,800	2,800	2,800	2,800	2,800	2,800	-0.31
อื่นๆ	2,500	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	1.00
รวม	522,946	536,434	577,630	571,117	538,039	549,921	522,479	487,926	473,758	476,514	-1.68

ที่มา : International Pepper Community-2011

ตราณ ฮู แห่งท์ คือใคร?
เขา คือ เกษตรกรผู้ปลูกพริกไทย ที่คอมมูนชนวนโต อำเภอชนลือก จังหวัดด่งไน เขาเป็นเกษตรกรที่หัวไวใจสู้ เป็นผู้ริเริ่มเอาเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่เข้าไปใช้ในการผลิตพริกไทย โดยการใช้ระบบการปลูกพริกไทยที่เป็นแบบธรรมชาติ และใช้ระบบการให้น้ำแบบใช้น้ำน้อยระบบอัตโนมัติ ในการให้น้ำและให้ปุ๋ยพริกไทย ทำให้สามารถลดแรงงานและเครื่องมือในการให้น้ำ ลดการใช้ปุ๋ยลงกว่าครึ่งหนึ่งของที่เคยใช้ และได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

การที่เขานำเทคโนโลยีการให้น้ำเข้ามาใช้ เพราะเขาได้พิจารณาเห็นว่า เกษตรกรที่ปลูกพริกไทยของเวียดนามทั่วประเทศล้วนประสบกับปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงาน เพราะทุกครัวเรือนมีสมาชิกในครอบครัวทำงานในภาคอุตสาหกรรม

ก่อนที่ ตราณ ฮู แห่งท์ จะมาเป็นตำนานแห่งพริกไทยของเวียดนาม และครุภูมิปัญญาท้องถิ่น เขามาจากครอบครัวที่ยากจน ใน

กล้าพริกไทย ที่เพาะจากไหล

จังหวัดสุโขทัย ตอนเหนือของเวียดนาม เขามีพี่น้องหลายคน นั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาไม่มีโอกาสที่จะเรียนต่อภายหลังจากการศึกษาภาคบังคับ (มัธยมต้น) เมื่ออายุ 15 ปี และเขาได้ย้ายมาอยู่กับพี่ชายคนโตที่ชาวลิเอ็ค

เขาใช้เวลากว่า 10 ปี รับจ้างทำสวนให้กับเกษตรกรแถวนั้น ชีวิตเขาไม่มีอะไรดีขึ้นเลย จนอายุ 27 ปี เขาได้พบสาวงามนางหนึ่งที่เป็นคนมาจากบ้านเดียวกัน จึงได้แต่งงานกัน ทั้ง 2 คน ช่วยกันประกอบอาชีพรับจ้างหาเงินกับหอมรมริบด้วยความมานะอดทน

นายไพโรจน์ รัตนชัย กับผู้เขียน

ตากพริกไทย

จนสามารถซื้อที่ดินเป็นของตนเองได้ 4,000 ตารางเมตร (2 ไร่ครึ่ง) เพื่อปลูกพริกไทยและข้าวโพด ภายในบ้านหลังใหม่ที่โอ้อ่าพริกพร้อมไปด้วยเครื่องตกแต่งบ้านที่หรูหราแห่งที่ เล่าว่า

“ภายหลังแต่งงาน ผมและภรรยาต้องทำงานอย่างหนัก และเหนื่อยมาก บางครั้งไม่มีแม้กระทั่งน้ำที่จะดื่มกิน หรือรดต้นไม้ที่ปลูก พยายามเก็บเงินจนกระทั่งสามารถซื้อที่ดินเพิ่มขึ้นได้อีก 3,000 ตารางเมตร

ตารางแสดง ผลผลิตพริกไทยของโลก ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2553 (เมตริกตัน)

ประเทศ	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	เพิ่ม/ลด
บราซิล	41,000	43,000	47,000	40,000	39,500	40,000	39,000	38,000	38,200	32,000	-2.50
อินเดีย	79,000	80,000	65,000	62,000	70,000	55,000	50,000	50,000	49,000	49,550	-5.78
อินโดนีเซีย	27,000	34,000	45,000	32,000	42,000	31,000	37,000	34,000	33,000	40,000	1.26
มาเลเซีย	24,000	21,600	17,800	16,500	16,000	16,000	16,000	15,400	15,400	16,450	-3.91
ศรีลังกา	8,308	13,310	13,274	11,060	13,316	13,575	15,265	13,288	13,712	16,630	4.62
เวียดนาม	59,100	79,500	89,000	100,000	92,500	94,000	82,500	89,000	101,750	88,000	2.92
ไทย	8,820	9,960	9,500	9,500	10,500	10,500	9,800	9,800	9,750	9,750	0.61
มาดากัสการ์	3,375	2,500	2,500	2,500	2,500	3,000	2,700	2,800	2,800	2,800	-0.06
อื่นๆ	2,500	3,000	3,500	4,656	4,770	4,900	5,000	5,000	10,300	9,800	14.93
รวม	253,403	286,870	292,574	278,219	291,086	267,975	257,265	257,288	274,462	264,980	-0.52

ที่มา : International Pepper Community-2011

(ประมาณเกือบ 2 ไร่) และปลูกกระท่อมหลังเล็ก ๆ อยู่ แล้วจึงเริ่มปลูกพริกไทยสลักกับมันสำปะหลัง บางวันไม่มีข้าวกินก็ต้องกินมันสำปะหลังต้มแทน และเอามันสำปะหลังบดเป็นแป้งละลายกับน้ำ ทำเป็นอาหารให้ลูกกิน” มันเป็นเรื่องที่ลำบากแสนเข็ญในการที่ต้องปลูกพืชหลายชนิดในสวนที่มีพื้นที่จำกัดของเขา แห่งที่จึงเริ่มทดลองปลูกพริกไทยโดยใช้ไม้ยืนต้นต่างๆ มาทำค้ำให้พริกไทยใช้พริกไทยพันธุ์วินห์ลินห์ (Vinh Linh), (มาเลย์) ซึ่งเป็นพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูงมาปลูกในสวน

เขาได้แบ่งที่ดินเพื่อทำแปลงทดลองปลูก

(Gia Lao Mountain) ที่อยู่ไม่ห่างจากสวนเท่าใด ราคาของพริกไทยเพิ่มขึ้นโดยตลอด ทำให้เราเริ่มมีเงินที่จะซื้ออาหารกินในครอบครัวได้อย่างเพียงพอ เมื่อเราเก็บสะสมเงินได้มากขึ้น เราซื้อที่ดินเพิ่มขึ้นอีก และเริ่มธุรกิจของเราอย่างจริงจัง”

พริกไทยก็เหมือนพืชชนิดอื่นๆ ที่ราคาผลผลิตไม่ค่อยแน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอ แห่งที่คิดว่าเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับเขา เขาควรวางแผนการที่จะทำให้เขาลดความเสี่ยงลงให้มากที่สุด โดยการลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงและมีกำไรมากที่สุด เพื่ออนาคตที่มั่นคงของเขา

เขาได้เดินทางไปศึกษาหาความรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ จากที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการผลิตพริกไทยของเขา

ในปี พ.ศ. 2549 ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรประจำอำเภอชนลือค (สำนักงานเกษตรอำเภอ) ได้นำเอาระบบการให้น้ำและปุ๋ยแก่พืชอย่างประหยัด ควบคุมการทำงานด้วยระบบอัตโนมัติที่ได้รับรางวัลนวัตกรรมดีเด่น แห่งชาติมาส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกพริกไทยในอำเภอชนลือค แห่งที่ได้ปรึกษากับภรรยาของเขาและตกลงกันว่า จะนำระบบนี้มาใช้ในสวนพริกไทยของเขา เพื่อเป็นโครงการนำร่อง เขาเดินทางกลับไปบ้านเกิด เพื่อไปขอยืมเงินลงทุนจากญาติพี่น้อง ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนถึง 90 ล้านบาท ต่อเฮกตาร์ (ประมาณ 22,000 บาท ต่อไร่)

หลังจากที่เขาได้ติดตั้งระบบน้ำแล้ว ผลผลิตพริกไทยของเขาได้เพิ่มขึ้นเป็น 6-8 ตัน ต่อเฮกตาร์ (960-1,280 กิโลกรัม ต่อไร่) จนถึงปัจจุบันผลผลิตพริกไทยที่สวนของเขาอยู่ที่ 7-10 ตัน ต่อเฮกตาร์ (1,120-1,620 กิโลกรัม ต่อไร่) ทุกปี ในขณะที่สวนของเกษตรกรทั่วไปได้ผลผลิตเฉลี่ย 5 ตัน

ต่อเฮกตาร์ (800 กิโลกรัม ต่อไร่)

ซึ่งเมื่อ 2 ปีก่อน เกษตรกรแห่งที่มีรายได้ปีละ 700-800 ล้านบาท ต่อเฮกตาร์ (ประมาณ 173,000-198,400 บาท ต่อไร่)

ปัจจุบัน เขาได้ซื้อที่ดินปลูกพริกไทยเพิ่มอีก 3 เฮกตาร์ (18.75 ไร่) และซื้อที่ปลูกยางพาราอีก 4 เฮกตาร์ (25 ไร่) มีกำไรสุทธิรวมปีละประมาณ 1.8-2.2 พันล้านบาท (2,900,000-3,380,000 บาท)

แห่งที่ เล่าต่อไปว่า

“เมื่อตอนต้นปีที่ผ่านมามีชาวต่างชาติมาเยี่ยมชมสวนพริกไทยของผม และสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการปลูก การดูแลรักษา และผลผลิตที่ได้รับ ตอนนั้นผมก็คิดว่าชาวต่างชาติคนนั้นเป็นแค่นักท่องเที่ยวธรรมดา คนหนึ่งเท่านั้น แต่เมื่อผมได้รับหนังสือเชิญให้ไปรับรางวัล”

“เกษตรกรพริกไทยผู้ยิ่งใหญ่ของโลก” (World's Greatest Pepper Farmer) จากชมรมพริกไทยนานาชาติ เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2556 จึงได้รู้ว่าชาวต่างชาติที่มาพบ

บ้านเค็บพริกไทย

คือผู้เชี่ยวชาญจากชมรมพริกไทยนานาชาติ ประเทศอินเดีย

ปัจจุบัน แห่งที่ ไม่เพียงแต่เป็นครู ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญเกษตรกร ในจังหวัดดงโนของตัวเองเท่านั้น ยังให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรผู้ปลูกพริกไทยทั่วไปใน จังหวัดต่างๆ เช่น บินห์เฟือก และบาเรีย หวงเต่า จนได้รับขนานนามว่า "เจ้าพ่อแห่ง พริกไทยเวียดนาม"

เมื่อ วันที่ 16-18 กรกฎาคม 2547 ผู้ เขียนได้เดินทางไปแนะนำระบบน้ำ แบบน้ำ น้อยของเรนดริออปแก่เกษตรกรเวียดนาม กับ นายสมพงษ์ ไซตวรรณ แห่ง บริษัท กริเทค ซึ่งเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ ปรากฏว่า ในขณะนั้นเกษตรกรเวียดนามส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องระบบน้ำมาก นัก ประกอบกับราคาผลผลิตการเกษตรสมัย ยังไม่สูงมากพอที่จะสร้างแรงจูงใจให้กับ เกษตรกรที่จะลงทุนติดตั้งระบบน้ำ

แต่นายสมพงษ์ได้ทดลองติดตั้งระบบน้ำ บริจาคให้กับสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าและผู้ยาก ไร้ของคริสตจักรแห่งกลางาน ที่มี ชิสเตอร์ สมาลี บุญปลัมภ์ ซึ่งเป็นคนไทยอยู่ที่อำเภอ เทียนบิ่นห์ จังหวัดดงโน (ปัจจุบัน ทำเป็น คุณแม่เอธิกา ที่ได้รับการแต่งตั้งจากองค์ สันตะปาปา สำนักวาติกัน) แต่เพียง 10 ปี ผ่านไปเท่านั้น เกษตรกรเวียดนามพัฒนา ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสวนพริกไทย

เมื่อ วันที่ 10-13 ธันวาคม 2552 ได้ เดินทางไปดูงานการปลูกพริกไทย ที่ เวียดนาม กับ นายไพโรจน์ รัตนนัย แห่ง บริษัท สวนไทย จำกัด ซึ่งนายไพโรจน์ ต้องการที่จะเอารูปแบบการทำสวนพริกไทย

วงเกษตรกรเวียดนามที่มีต้นทุนต่ำกลับมา พลิกฟื้นส่งเสริมเกษตรกรไทยให้ปลูกกัน ใหม่ เพราะไม่อยากเสียเงินออกไปเพื่อการ นำเข้าพริกไทย แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ

โดยเมื่อ 5 ปีที่แล้ว พบว่า มีเกษตรกร ผู้ปลูกพริกไทยเพียงไม่กี่รายที่มีการติดตั้ง ระบบการให้น้ำแบบใหม่ ส่วนใหญ่เป็นการ ให้น้ำแบบลากสายยาง

ต่อมาเมื่อ วันที่ 6-8 มกราคม 2557 ที่ ผ่านมา นายไพโรจน์ ยังไม่ละความพยายาม ที่จะเชิญชวนให้เกษตรกรหันมาปลูกพริกไทย กันอีก โดยได้นำเกษตรกรผู้ปลูกพริกไทย รายใหญ่รายหนึ่งของจังหวัดจันทบุรี อาจารย์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัด จันทบุรี และนักวิชาการเกษตรผู้รับผิดชอบ การส่งเสริมการปลูกพริกไทยของสำนักงาน เกษตรจังหวัดจันทบุรีไปศึกษาดูงานการปลูก พริกไทยของเวียดนาม ที่จังหวัดดงโน และ บาเรีย หวงเต่า อีกครั้ง

โดยนายไพโรจน์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ กับคณะทั้งหมด

ทั้งนี้ ผู้เขียนได้เป็นผู้นำคณะและ ประสานการศึกษาดูงานกับผู้อำนวยการ ศูนย์วิจัยไม่ผสมสีร้อนตะวันออกเฉียงใต้ จังหวัดบาเรีย หวงเต่า ซึ่งจากการศึกษาดู งานครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกพริกไทย พัฒนาการทำสวนได้อย่างรวดเร็ว เกือบทุก สวนได้ติดตั้งระบบการให้น้ำและปุ๋ยแบบ อัตโนมัติ เนื่องจากพริกไทยมีราคาดีมาก เกษตรกรจึงสามารถลงทุนได้

การปลูกพริกไทยเกือบทั้งหมดเขาใช้ต้น นุ่นทำค้ำให้พริกไทย จะมีต้นไม้อื่นๆอื่น เช่น มะรุม กระถิน ทองหลาง และต้นแพกา หรือลิ้นฟ้าบ้างเล็กน้อย ซึ่งทั้งหมดเป็นพืช ตระกูลถั่ว และเจริญเติบโตเร็ว การที่ใช้ต้น นุ่นเป็นส่วนมาก เพราะเกษตรกรเขาบอกว่า ต้นนุ่นจะแย่งปุ๋ยจากพริกไทยน้อยกว่าต้นพืช

แปลงชำโหล

ชนิดอื่นๆ และจะช่วยดูดซับน้ำส่วนเกินเก็บ ไว้และปลดปล่อยให้กับพริกไทยได้ดี เปรียบ เสมือนเป็นที่เก็บสำรองน้ำให้กับต้นพริกไทย ทำให้ไม่จำเป็นต้องให้น้ำบ่อยๆ เหมือน ดังเช่นเกษตรกรไทยปฏิบัติ...

โดยเกษตรกรเวียดนาม ให้น้ำ 7-10 วัน ต่อครั้ง ครั้งละประมาณไม่ต่ำกว่า 20 ลิตร ต่อต้น ช่วยลดปัญหาโรครากเน่า โคนเน่า จากเชื้อไฟทอปทอรา และไส้เดือนฝอยได้ดี การขยายพันธุ์ เขาใช้โหลปักชำในถุง ประมาณ 3 เดือน แล้วจึงย้ายลงไปปลูก ในแปลงที่ได้ปลูกต้นนุ่นที่มีขนาดเส้นผ่า ศูนย์กลางประมาณ 5-10 เซนติเมตร หรือ อายุประมาณ 1 ปี เต็มแล้ว

โดยค้ำ 1 ต้น จะปลูกพริกไทย ประมาณ 1-2 ต้น

เกษตรกรเขาบอกว่า การใช้ยอดปลูก แบบเกษตรกรไทย สุักการใช้โหลปลูกไม่ได้ (ไม่รู้ว่าจะใครเก่งกว่าใคร?)

หลังจากนั้น เขาจะดูแลไม่ให้ต้นไม้ที่เป็น ค้ำสูงเกิน 6 เมตร เพื่อให้สะดวกต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต

พริกไทย 1 ค้ำ จะเก็บเกี่ยวผลผลิต ได้ เป็นพริกไทยแห้ง ประมาณ 7 กิโลกรัม ต่อฤดู

ต้นนุ่น ที่ทำค้ำ จะมีอายุมากกว่า 10 ปี หรือถึง 20 ปี

จากการสอบถามเกษตรกรไทยที่ไป ศึกษาดูงานด้วยกัน เขาบอกว่า ต้นทุนของ เกษตรกรเวียดนามต่ำกว่าเกษตรกรไทย เกือบ 3 เท่า ในขณะที่ผลผลิตโดยเฉลี่ยก็ สูงกว่าของเราเท่าตัว

ราคาที่สวน (7 มกราคม 2557) ตก ประมาณ 120,000-1,430,000 ต่อ ต่อ กิโลกรัม (180-220 บาท) วยไม่รู้เรื่องเลย จึงอยากเชิญชวนให้พี่น้องเกษตรกรที่เคย ปลูกพริกไทยกลับมาปลูกกันใหม่อีกครั้ง แต่

ขณะเดียวกัน ก็ขอวิงวอนผู้ซื้อว่า อย่า กดราคาหรือเอาเปรียบพี่น้องเกษตรกรเกิน ไป ถ้าเขาเลิกปลูก ท่านก็จะเดือดร้อน ต้องนำ เข้าจากต่างประเทศเหมือนที่เป็นอยู่ในขณะนี้

การที่อุตสาหกรรมพริกไทยของเวียดนาม เข้มแข็งจนเป็นหนึ่งในของโลก เพราะเกษตรกร ของเขารวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ผลิตพริกไทย คุณภาพ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับ ประเทศ มีความเข้มแข็งและมีอำนาจต่อ รองกับพ่อค้า

ขณะเดียวกันเขาก็มีสมาคมพริกไทย ซึ่งเป็นองค์กรอิสระของรัฐ และเป็นสมาชิก ชมรมพริกไทยนานาชาติ ทำหน้าที่ในด้าน การตลาด เพื่อปกป้องผลประโยชน์และพัฒนา เกษตรกรผู้ปลูกพริกไทย ในขณะที่ประเทศไทย เราที่ผ่านมามีใครตัวมัน เกษตรกรบางคน โกงพ่อค้า พ่อค้าบางคนโกงเกษตรกรถึงได้ พังพาบมาจนบัดนี้

ท้ายนี้ ขอขอบคุณ นายไพโรจน์ รัตนนัย แห่ง บริษัท สวนไทย จำกัด ผู้ผลิตพริกไทย และเครื่องเทศคุณภาพดี ที่ได้ทุ่มเททั้ง แรงใจ แรงกาย และกำลังทรัพย์ เพื่อที่จะ ส่งเสริมให้พี่น้องเกษตรกรไทยกลับมาปลูก พริกไทยกันอีกครั้ง นับว่าเป็นตัวอย่างที่ดี และน่าสรรเสริญเป็นอย่างยิ่ง หากพี่น้อง เกษตรกร หรือสหกรณ์เกษตรกรใดสนใจจะ ไปศึกษาดูงานการปลูกพริกไทยที่เวียดนาม ก็ขอให้ติดต่อ นายไพโรจน์ รัตนนัย โทร. (081) 944-0360 หรือผู้เขียนครับ

เพื่อนชาวเวียดนามมาประสานงานนำคณะดูงาน